

בזאת יבא אהרן אל הקודש

ויקרא טז, ג.

כהן גדול צריך לוותר על עבודת יום הכיפורים בשביל "מת מצוה" – על אחת כמה וכמה "מת מצוה" ברוחניות

... למרות המבואר לעיל שכהן גדול [וכן כל אחד ואחד מישראל שהם "ממלכת כהנים", "כהנים גדולים"] צריך להיות בתכלית הקדושה, עד שאינו מטמא אפילו "לאחותו הבתולה" – מכל מקום. ישנו אופן אחד שבו מטמא גם כהן גדול, והוא - כשמדובר ב"מת מצוה"^[1], כלומר: לאחרי כל העילויים בקדושתו של כהן גדול – הגה כאשר מדובר אודות "מת מצוה", מותר לו וצריך להטמא כדי להתעסק בו.

וזאת – אפילו כאשר הכהן הגדול נמצא בתכלית שלימות הקדושה, אפילו ביחס לקדושה דכהן גדול גופא:

אצל כהן גדול עצמו ישנם חילוקי דרגות בענין הקדושה – שהרי אינה דומה קדושתו של הכהן הגדול בכל ימות השנה, לקדושתו בשבעת הימים שלפני יום הכיפורים שבהם מפרישין אותו כו'^[2], כדי שהיה בדרגא נעלית יותר בענין הקדושה.

על אחת כמה וכמה ביום הכיפורים – "אחת בשנה"^[3], דרגת הקדושה הכי נעלית בענין הזמן, וביום הכיפורים גופא – בעת עבודת הקטורת, "דקה מן הדקה", בהכנסו לפני ולפנים, דרגת הקדושה הכי נעלית בענין המקום.

ואף על פי כן, ישנו ענין חשוב ונעלה עוד יותר – ההתעסקות ב"מת מצוה", שלכן, מניח הכהן הגדול את העבודה דיום הכיפורים בקדש הקדשים, והולך להתעסק ב"מת מצוה"!

וההוראה מזה בעבודת כל אחד ואחד מישראל: ישנם יהודים שמסיבות שונות ומשונות הם בבחינת "מת מצוה" ברוחניות – בהיותם נשמה בגוף, לאורך ימים ושנים טובות. – איתא בזהר^[4] "ונפש כי תחטא תוהא". הרי זה אמנם תמיהה גדולה, אבל אף על פי כן, מסיבות שונות ומשונות קיימת, לדאבונו, תופעה כזו.

ועל זה אומרים ליהודי, שלמרות שהוא בדרגת "כהן גדול", תכלית שלימות הקדושה, עד שאינו מטמא אפילו "לאחותו הבתולה" – מכל מקום, מוטלת עליו החובה לרדת ממדרגתו כדי להתעסק עם יהודי שבבחינת "מת מצוה".

ובמכל-שכן וקל-וחומר: אם כהן גדול צריך לצאת ולהתעסק עם "מת מצוה" כפשוטו, לאחרי שנשמתו נפרדה מגופו, כדי להביאו לתיקונו כו' – הרי על אחת כמה וכמה שצריך לצאת ולהתעסק עם "מת מצוה" כדי להחיות אותו!

וכאמור – מכיון שכהן גדול צריך להניח את הענינים הכי נעלים, עבודת הקטורת ביום הכיפורים בקדש הקדשים, תכלית השלימות בקדושת הכהן גדול, כדי לעסוק עם "מת מצוה", מובן, שעבודה זו חשובה יותר, ומכיון שכן, בהכרח לומר שעל ידה נפעל עילוי גדול יותר אצל הכהן גדול עצמו.

וזהו תוכן השליחות של כבוד קדושת מורי וחמי אדמו"ר נשיא דורנו – שכל אחד ואחד צריך לעסוק בהפצת התורה והיהדות והפצת המעיינות בכל מקום שידו מגעת, היינו, לצאת מארבע אמות שלו – ארבע אמות של תכלית הקדושה – ל"רחוב", כדי לעסוק עם יהודים שהם בבחינת "מת מצוה", ולעשות מהם "לעבדיקע אידן", יהודים שמקיימים תורה ומצוות, עד שבבחינת הכהן גדול שבהם ("ממלכת כהנים") תהיה בגילוי.

קטע משיחת ש"פ נשא, ב' סיון, בלתי מוגה.

תו"מ ה'תשד"מ ח"ג ע' 1844

[1] תו"כ ופרש"י עה"פ אמור כא, יא.

[2] ריש יומא. רמב"ם הל' עבודת יום הכיפורים א, ג.

[3] ויקרא טז, לד.

[4] ח"ג טז, א. ועוד.

פרויקט זו נוסד בימי השבעה לזכרון ולעיני הרב גבריאל נח זוגותו רבקה הי"ד
- שלוחי כ"ק אדמו"ר במומבאי, אינדיא

נדפס ומופץ ע"י הרה"ת ר' שלמה לרר ומשפחתו שיחיו
שלמה נחמ"ה, צביה זלאטע רייזל, שמואל, מנחם מענדל, ישראל אריה לייב, יוסף יצחק,
שניאור זלמן, חיה מושקא, אברהם דוד, אהרן, חנה